

Emlékmű a szovjet segítségnyújtás tiszteletére

Sokféle támogatás az 1970. évi árvízveszély idején

„Köszönet és hála a Szovjetunióknak önzetlen segítségéért, amelyet az 1970. évi árvíz okozta károk helyreállításához a Magyar Népköztársaságnak nyújtott 250 ezer köbméter útépitési anyag rendelkezésre bocsátásával.” Ez a felirat látható — magyar és szovjet nyelven — azon az emlékműven, amelyet Beregsurány határában a gyors, baráti segítségnyújtás emlékeztetőre állítottak fel. A 41. számú nyíregyháza—beregsurányi főközlekedési út mentén épített emlékművet pénteken avatták fel.

Az avató ünnepségen részt vett V. J. Pavlov, a Szovjetunió budapesti rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, B. P. Ivanov vezére, a szovjet déli hadseregparancsnoka, I. I. Bagyul, a szovjet nagykövetség első titkára, Kiss Dezső közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettes, J. V. Il-

nyickij, a Szovjetunió Kárpát-túli területi pártbizottságának első titkára, dr. Tar Imre, a Szabolcs-Szatmár megyei pártbizottság első titkára köszöntötte, majd Kiss Dezső közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettes leleplezte az emlékművet. Beszédében méltatta annak a sokoldalú támogatásnak a jelentőségét, amelyet a Szovjetunió az 1970. évi árvízveszély idején az élet- és vagyonmentéstől kezdve az árvízkarok helyreállításáig nyújtott népköztársaságunknak.

A megjelenteket dr. Tar Imre, a Szabolcs-Szatmár megyei pártbizottság első titkára köszöntötte, majd Kiss Dezső közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettes leleplezte az emlékművet. Beszédében méltatta annak a sokoldalú támogatásnak a jelentőségét, amelyet a Szovjetunió az 1970. évi árvízveszély idején az élet- és vagyonmentéstől kezdve az árvízkarok helyreállításáig nyújtott népköztársaságunknak. Felsőalt J. V. Ilyickij, a Kárpát-túli területi pártbizottság első titkára is. (MTI)

Dimitrovra emlékeztek

A Kenderfőnyéki és Szővőipari Vállalat központi gyárában tegnap délután a szővőüzem szocialista brigádjai Dimitrovra, a bolgár és a nemzetközi munkásmozgalmak nagy alakjára emlékeztek 90. születésnapján. A KSZV központi gyárában szép hagyománnyá vált, hogy a szocialista brigádok névadóikról rövid műsorral emlékeznek meg. Az ünnepségen részt vett és ünnepi beszédet mondott Szvetozar Vasziljev, a budapesti bolgár kulturális központ igazgatója. Az ünnepségen ott volt Hofgesang Péter, a Hazafias Népfront városi bizottságának titkára is. A szővőüzem Dimitrov-brigádja rendezte az ünnepséget.

A meghívott szocialista brigádok tagjainak tapsa közepette jelentette be az aranykorszak jelvényét kiűntetett Április 4-e szocialista brigád vezetője, Szapános Lajos, hogy az amerikai intervenciótól szenvedő vietnami nép megsegítésére munkát szerveznek, amelyhez kéri a gyár, a gyáregységek szocialista brigádjainak csatlakozását.

Az ünnepi megemlékezés követően három bolgár kisfilmet vetítettek a résztvevőknek.

A népi ellenőrzés megvizsgálta

Nem képes az árat önállóan kialakítani a kereskedelem

Az érdekelt kis- és nagykereskedelmi vállalatok, fogyasztási szövetkezetek felelős képviselőivel tanácskozott tegnap, pénteken délután Szegezen, a megyei tanács házában a megyei NEB kereskedelmi szakcsoportja, hogy a több mint 50 népi ellenőri közreműködésével végzett vizsgálat tapasztalatait összegezzék és megfelelő javaslatokat dolgozzanak ki az önálló kereskedelmi árképzés és ellenőrzés meghonosítására. Húsz vállalat és szövetkezet ármunkájának tapasztalatait adták alapul az általánosítható következtetésekre. A vita bevezetésén elszórtan szólt Farsang Lászlóné dr., a vizsgálat vezetője.

Az ármunka általában kezdetleges. A megállapítások — csakúgy, mint a vizsgálat során feltárt tényekkel — az érdekeltek nem szálltak vitába, egyetértettek vele. A vállalatok, szövetkezetek gyenge ármunkája arra vezethető vissza, hogy korszerűtlen az üzemi és munkaszervezés. A belső mechanizmus mindkét fő összetevője, az irányítási rendszer (döntés, információáramlás) és a szervezeti keretek (személyi feltételek, gépek, helyiségek stb.) kezdetlegesek. Még csak kialakulóban vannak — erről is beszéltek a felszólalók — a korszerű üzemszervezési módszerek. Kevés például az olyan szövetkezet, mint a Kisteleki ÁFÉSZ, ahol külön árcsoport működik, és az itt dolgozók feladatait munkaköri jegyzékben is rögzítették.

A népi ellenőrök megállapították, hogy a vizsgált vállalatok, szövetkezetek üzletpolitikai terveinek és árpolitikai célkitűzéseinek megfogalmazása csak általános, nem alkalmas arra, hogy a hatékony ármunka vezérfonalává váljék. A fogyasztói árak megállapítása sajnos nem követi tudatosan a kereslet-kínálat, a piac igényeit. Nem állnak rendelkezésre azok az információk, amelyek lehetővé tennék, hogy a beszerzési piac és a várható árkinálati viszonyok ismeretében hosszabb távú árpolitikát tudjanak kialakítani.

A jelenlevők közül sokan abban látták a megoldást, ha az országos főhatóságok határozottan intézkednek. Ismert, hogy árrendszerünkben a fix és a szabad áras kategóriák mellett különböző cikkeknek maximált árat határoztak meg — ennél olcsóbban eladhatók —, más cikkek az úgynevezett — több kategóriában, a megállapított ártól bizonyos határig vagy drágábban vagy olcsóbban adhatók el. Az utóbbi esetben, amikor a III-as árfórmába tartozó cikkeknel az eltérítés lehetségesének nagyobb részét az ipar felhasználja — a nagy-

kereskedelem már kisebb mértékben élhet az eltérítéssel a kiskereskedelem pedig jóformán csak tudomásul veszi az addig kialakult árat. Mindössze a magántermelőkől felvásárolt cikkeknel van önálló árképzési lehetősége. A feltételeket diktáló, monopolhelyezteteket szüntessék meg — hangsúlyozták az érdekeltek.

A kialakult vita alapján és természetesen a vizsgálati megállapítások ismeretében kidolgozásra kerülő javaslatokat a NEB majd megtárgyalja és eljuttatja az illetékeseknek.

Motoros szabászó

A Pannónia Külkereskedelmi Vállalat szovjet és jugoszláv exportra szállítja három műszerész kisiparos motoros szabászóit, amely 5-7 milliméter vastagságú textíliák szabására alkalmas. A szabászó kezelése rendkívül egyszerű. Képünkön: Szebenyi György műszerész kipróbálja a szabadalmazott motoros szabászót.

Mozdonyok próbaútja

A Ganz-MÁVAG-ban nemrég készült el a gyár történetében eddig gyártott legkisebb teljesítményű Diesel-mozdony. A DHM-7-es jelzésű vontatójármű mindössze 350 lóerős és 60 kilométer óránkénti sebességre képes.

Gyöngye láncszemek

Nincs tán nehezebb manapság, mint dolgok végére járni. Minden gond egy-egy nagy gombolyag. Ha kezünkbe kerül is az egyik vége, s föl is tudunk fejni belőle valamennyit, egyszer csak sűrűsödni kezdenek a csomók, elfárad a bogozó kéz. S mi a vége? Tényként kell elfogadnunk visszaszerezheteteket.

Példákat kellene sorakoztatni? Sajnos, bőséggel vagyunk. Elődázott gondok, valóságos nehézségek, korábbi fémlegoldások miatt felszaporodott problémák tucatjai közül válogathatunk. Csak itt Szegezen hány olyan gombolyag van, amit már aligha lehet kibogozni, mert összekuszálódott a megvalósulás bonyolult folyamatában. Olyan ügyekről beszélhetünk, amelyek már-már a maguk öntörvényei szerint haladnak, szinte teljesen elvesztették a beavatkozás lehetőségét. Ott van az újszegedi fedettusoda-sportcsarnok... A színházak felújítása körül keletkezett görcsös gondcsomó... Az új lakóegységek iskola, óvoda, bolt, egészségügyi intézmény-ellátásának keservesen nehéz feladata... A garázsépítések dzsungelszerűvédeke...

Van sok korrekt magyarázat, közbejött nehézség, ma már senkinek nem postázható hiba, tévedés — és egyszerűsággal bezárul a kör. Van tervezési, és műszaki hiba, pénzügyi gond és kapacitáshiány a kör mentén — ki sem igen látni belőlük.

És mindig mindenre van valahol magyarázat. Mindenkinek. Késtek a tervek... Nem jöttek meg időben az import berendezések... Rosszul mérték fel az objektum műszaki állapotát... Hibás volt a műszaki megoldás... Nem az előírt anyagot építették be... Rossz volt a kooperáció...

Itt kezdődne tulajdonképpen a mondani-való, ennél a pontnál. Nevezetesen az, hogy túlfentül tiszteljék a nehézségeket, és ezért gyakran elég a jölfésült magyarázat! Megnyugtató bennünket. Látunk benne törekvést, kínlódást, elismerünk bizonyos tehetetlenségi nyomatékokat, tudomásul vesszük, hogy teljesen tökéletesen nem tudunk még sem szervezni, sem dolgozni. Valahogy békülékenyek vagyunk a gyöngeségekkel, a tehetetlenséggel, kis és nagy dolgokban egyformán. Megagítjuk egymást szüntelenül. Hozzászoktunk munkánk, és kollektív életünk szervezésében a kisebb-nagyobb megalkuvásokhoz. Elképzelésünkben, határozatainkban és nekirugaszkodásainkban ugyan még kevés nyoma van ennek — de sokszor ez sül ki a végén. S mindennek az átka választott testületekre hullik vissza — mint amelyek nem voltak előrelátók; nem vették figyelembe a közvéleményt; nem szolgált meg megfelelően a közérdeket. Pedig máshol hullanak kavicszsemek a fogaskerek közé.

Már olyan praxisra tettek szert bizonyos vállalatok a magyarázkodásban, egymás hibáinak türéseben, hogy sokszor a másik botlásából, nehézségeiből vagy mulasztásából élnek. Kapóra jön a máshol kimutatható hiba a termelési és építési együttműködésben, mert a takarója alá lehet rejteni több saját gyöngeséget. Hivatkozunk rá, eleve bekalkulálják, olykor még spekulálnak is vele: mit lehet rajta keresni — akár anyagilag, akár erkölcsileg.

Tanúja voltam olyan megbeszélésnek, amikor magas pártzservet hívtá össze az egy témában érdekelteket: végre szembe-sítsék a különböző álláspontokat és magyarázatokat! Kínos pillanatai adódtak en-

nek a problémaszembesítésnek. Valóságos mulasztások fakadtak föl körben. Még az egy témára vonatkozó adatok sem fedték egymást. Sok szög kibújt a zsák szövetén, és számos panasz fordult visszajára.

Miután így kipanaszkodtam magamat, hadd szusszantsak egyet ennél a témánál is. A példa ugyanis vigasztaló és előre-mutató a gombolyagok fölféjtésében. Egyelőre, úgy tetszik, csak a párt tekintélyével, és beavatkozásával lehet valami módon szálára szedni a gondok fonálát — maguk a közvetlen partnerek ritkán jutnak el ösztönésben és szemléletben ideig. A dolgokkal járó politikai felelősség súlyának érzékeltetése segít a rendteremtésben. De hiszen ennek a felelősségnek nemcsak a döntésekben kellene jelen lennie, hanem ott kellene munkálnia szüntelenül a mindennapi tevékenységben is! És nem is csak valamiféle általános vállalati, vagy nehezen osztható kollektív felelősségnek, hanem a személyes felelősségnek is!

A közösségnek nem magyarázatok kellene, hanem megoldások, amelyeket nevezhetünk iskolának, üzletnek, útnak, közlekedésnek, gyermekegészségügynek, ház-helynek vagy köztisztaságnak... Presztízs-szempontra sem izgatják a lakosságot. Elvárásokkal van teli. És ezek az elvárások nem illúziókból táplálkoznak, hanem beharangozott, széles körben ismertett, választott testületek által jóváhagyott és vizsgálta nem szívtott tervekkel, amelyeknek megvalósításából annak idején, mikor a tervek egyeztettek, ki-ki vállalta a rá eső részt.

Szigorúbbnak kell lennie a mi társadal-munkban a számonkérésnek, sokkal szigorúbbnak. Különböző nem hogy a jelenlegi gondok összekuszált szálaival boldogul-nánk — újabbakat csinálunk magunknak. Pedig ezek megoldása, így, ilyen rendtelenségükben már többszörös energiát követel és legtöbbször csak kényszereredmé-nyeket fial. Akkor pedig ki nem vergődünk a gondok hálójából.

Lehetne tanakodni rajta, mikor, miért, s hogyan szaporodtak így föl Szegezen fontos városfejlesztési és egyéb problémák, hiszen konstruktív párt, és tanácsi határozatok egész tömege szolgál a munka indítékául, és vezérfonalául. Ezek a határozatok úgy kapcsolódnak egymáshoz, mint a lánc szemei. Igen ám, de ha a megvalósításban kimaradnak szemek vagy némelyek túl gyengérek sikerülnek, a legbőlcsebb elképzelések is darabokra hullanak vagy a természetes sorrendiség megsértése miatt egymás rovására is dolgoznak. Tehetős vállalatok és intézmények dolgoznak ebben a városban; városszerető munkásokat, alkalmazottakat vezényelnek dolgozra — nem indokolt-e a városi átlag-polgárnak az a sóhajtatás, hogy minden parancsoló anyagi, és üzleti szempont mellett több szerető figyelemmel legyenek a helyre, amelyben működnek? Jobban érezzék át, jobban tegyék magukévá annak a városnak az ügyeit, amelyben dolgozók élnek! Néha már úgy tetszik, mint ha csak külön kedvezményekért mozdulnának, annyi a hitelkeret, a „különszám-la”. A gondgombolyagok pedig maradnak. Legtöbbször annyi oldalról közelítünk a problémákhoz: van-e pénz, terv, kapacitás? Ez a természetes sora. De azért az is igaz, hogy a gondokon való öszinte osztózás még ugyanabban az anyagi keretben is többet eredményezne!

SZ. SIMON ISTVÁN

Bővül a magyar—jugoszláv építésügyi együttműködés

Befejeződött a magyar—jugoszláv építő- és építőanyag-ipari együttműködési albizottságának egyhetes budapesti ülészaka. A megbeszélésekről szóló jegyzőkönyvet pénteken írta alá a két ország delegációjának vezetője, magyar részről Simor János építésügyi és városfejlesztési miniszterhelyettes, jugoszláv részről Achmed Hanic, a Horvát Szövetségi Kamara építőipari tanácsának titkára.

A jegyzőkönyvben rögzítették, hogy újabb együttműködési lehetőségek feltárását tartják szükségesnek. Ezért mindkét fél a korábbi megbeszélésekről szóló jegyzőkönyvet pénteken írta alá a két ország delegációjának vezetője, magyar részről Simor János építésügyi és városfejlesztési miniszterhelyettes, jugoszláv részről Achmed Hanic, a Horvát Szövetségi Kamara építőipari tanácsának titkára.

A kis mozdonyból eddig öt készült, a futópórákat most tartják. A most próbák alatt álló mozdonyok a Nyugati és a Keleti pályaudvarra kerülnek, ezzel ismét öt füstölő gőzös kerül el Budapest térségéből.

INTERMETALL

Május 10. és 12. között tartotta Budapestén 15. ülészakát az INTERMETALL vaskohászati együttműködési szervezet tanácsa. Részt vettek a tagországok — Bulgária, Csehszlovákia, Lengyelország, Magyarország, az NDK és a Szovjetunió delegációja, jelen volt a KGST titkárságának képviselője is.

A delegációk részletesen megvitaták az együttműködés további elmélyítésének lehetőségeit, s a komplex integrációs programból adódó feladatokat. A tanácsülés határozatot fogadott el az INTERMETALL hosszú távra szóló munkájának irányiról, s a következő két-három év munkatervének tematikájáról. Megvizsgálták az egyes vaskohászati termékek gyártásának szakosításában elért eredményeket, egész sor új szakosítási ajánlást fogadtak el.

Az ülés baráti légkörben zajlott le, a határozatokat a teljes egyetértés jegyében fogadták el.

A küldöttség pénteken el-
tartott Budapestről. (MTI)